

og 154) ved Beretningens Slutning. Det sees deraf, at der her, ved Siden af en ubetydelig Meerudgift, som bør passere, er Spørgsmaal om en Udgiftspost paa 310 Rd. til en Bro i Frederiksberg Havn, som i 1865—66 er afholdt af det til ordinaire Vedligeholdelsesarbejder bevilgede Beløb, uagtet Rigsdagen havde nægtet en til denne Bro i Finantsforslaget for 1864—65 begjæret Sum af 580 Rd. blandt extraordinaire Arbejder ved de kongelige Haver. Var der Tale om en uforudsæet, aldeles paatrængende og mindre betydelig Reparation ved den samme Bro, hvortil det større Beløb Allet isorveien var nægtet, vilde Sagen formentlig egne sig til at passere; men som den foreligger, forekommer der Udvalget al Tvivl til den af Statsrevisionen foreslaaede misbilligende Beslutning. Thi selv om man vil antage, at Forskjellen mellem de anvendte 310 Rd. og de nægtede 580 Rd. vilde have bevæget Rigsdagen til i 16de Samling at gaae ind paa den mindre Udgiftsbevilling, efterat have nægtet den større i 15de Samling, er der i alt Fald ikke fra Regjeringens Side oplyst, hvorfor et dertil sigtende Forslag ikke er fremsat paa Finantsforslaget for 1865—66, istedetfor her at forbigaae Sagen med Tausked og i bets Sted at befri de Udgiften som ordinaire af det til ordinaire Vedligeholdelsesarbejder bevilgede Beløb og derved undbrage samme Rigsdagens fornyede Overveelse i rette Tid.

Antegning 13. Der er til denne Post ingen Indstilling gjort af Statsrevisionen. Men Udvalget troer, at Vedtegningens Udtalelse om, hvorledes Posteringsmaaden af Udgifterne til Inspectionsfartøiet Havgasfens Reparation rettelig burde have været, saameget mere bør gives Medhold, som den af Ministeriet brugte Posteringsmaade lader Udgifterne til Controllen ved Kiimfjordsfisteriet fremtræde med et ikke lidet ringere Beløb, end der svarer til Virkeligheden. Udvalget anseer imidlertid ingen formelig Indstilling i den Anledning nødvendig.

Antegning 14. Udvalget er enigt med Statsrevisionen i dens Indstilling om, at den under denne Post omhandlede Meerudgift bør passere. Men vi tillade os at henlede Opmærksomheden paa, hvad der i Vedtegningen (Pag. 62) er udtalt om Usikkerheden af, at den administrative Revision af Indquarteringsopgjørelserne, der see efter Calendaraar, fremmes saaledes, at Godtgjørelserne herefter kunne udbetales enten inden Finantsaarets Afslutning eller dog idetmindste i det paafølgende Finantsaar, istedetfor først flere Aar efter at komme til endelig Afregning.

V. Den grønlandske Handel.

Antegning 2. Besvarelsen af denne Post indeholder den Oplysning, som det af Rigsdagen blev overdraget Statsrevisionen at indhente angaaende de Grunde, der have ledet Ministeriet til i 1863—64 at foranstalte en Opmaalings-Expedition til Sydgrønlands Kyster. Udvalget henleder Rigsdagens Opmærksomhed paa disse Oplysninger og maa forøvrigt erklære sig enigt med Statsrevisionen i, at det er en rigtig Foranstaltning, som den til at passere indstillede Udgift af 4,265 Rd. 30 ø angaaer. Men vi kunne ikke Andet end med Statsrevisionen badle, at Sagen først er kommen frem gennem Regnskabet, og at Regjeringen ikke har bragt den for Rigsdagen, førend man skred til at iværksætte den, hvortil der, efter hvad Statsrevisionen Pag. 74 har oplyst, har været rig Leilighed. Ikke desto mindre troe vi med Statsrevisionen at burde simpelthen indstille Udgiften til at passere.

IV. Justitsministeriet.

(Finantslovens § 9).

Antegning 1. Udvalget finder Intet at erindre imod Statsrevisorernes Indstilling, men da den første blandt de til at passere indstillede Udgifter naaer det betydelige Beløb